SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7	JULI 1949	98. Årg.

Kristus kom for at lære os sandhedens evige principper

(Tale, som blev holdt i Tabernaklet under denne forårskonference, af Levi Edgar Young af De halvfjerds første råd).

Der er to store fakta i historien, som ungdommen skulle kende. Det første er, at Gud lever, at vi tror på Gud, vor evige fader, hans søn, Jesus Kristus og på Den helligånd, tidens mest ophøjede tanke. Det er den tanke, som vil forandre verden, og den kommer som den største af alt siden Kristi tid. »Gud og Kristus, vor Herre og Frelser, lever som enkelte personer«.

Mange af de lærde af i dag er ved at tro disse allerstørste ord.

En anden stor sandhed er: »Kristus er verdens forløser.« Han lever. Han døde for dig og mig. Han kom for at give liv og give det i et større mål. Og mere end det kom han for at lære os sandhedens evige principper. Disse to ting må ungdommen ledes til at se.

Profeten Nephi skrev omkring seks hundrede år før Kristi fødsel: »Og jeg så, og se, der var iblandt hedningerne en mand, som var adskilt fra mine brødres sæd ved de mange vande; og jeg så, at Gud's ånd kom ned og virkede på manden; og han foer hen over de mange vande, lige til mine brødres sæd, som var i det forjættede land. Og det skete,« fortsætter Nephi, »at jeg så, at Guds ånd virkede på andre hedninger; og de gik ud af fangenskab og foer over de mange vande.«

Og så ser vi den store sandhed i bund og grund, og i hvor høj grad Christopher Columbus føler Gud's inspirerede og ledende hensigt, da han skrev om sin opdagelse: »Lad Kristus fryde sig på jorden, som han fryder sig i himlen ved udsigten til sjælenes frelse i så mange nationer, som hidtil har været fortabte,« for Columbus blev ledet af Gud's ånd! Og med hvilken inspireret kundskab skrev John Winthrop, en puritansk præst: »Det ville være

en tjeneste af stor betydning overfor kirken at føre evangeliet til den vestlige verden for at hjælpe ved hedningernes fyldes husholdning.«

Da Jesus udsendte de tolv apostle og de halvfjerds som sine forkyndere af den guddommelige sandhed, som Han lærte, formanede Han dem til at gengive undergerningerne i sit eget personlige arbejde. En sådan udbredelse af sit arbejde var en del af hans oprindelige plan om at kristne landet omkring Palæstina og til sidst hele verden.

O, I missionærer, tænk på den magt I har til at bringe freden ind i menneskenes hjem. Vi er blevet fortalt, at de halvfjerds vendte tilbage igen med stor glæde, idet de sagde: »Herre, selv det onde er underkastet os gennem Dit navn.« Og Jesus vendte sig mod sine disciple og sagde til dem: »Velsignet er øjnene, som ser det, som de ser.«

Jesus udviste ikke strenghed, men som en engelsk forfatter har skrevet: »Han vandt sine undergivne ved overbevisende forbilleder. Han overførte kilden til lykke ved forståelsen af evangeliet fra ydre omstændigheder til menneskets indre.«

Godhed, forbilleder og moral behersker ens holdning overfor Gud, og dette var principielt højdepunkterne hos Jesus. Guds første forlangende af sine tjenere af rene hjerter, retfærdigt liv, sanddruhed, personlig ærlighed og gode manerer blev betragtet som spørgsmål om religion og moral i fordums dage. Praleri og indbildskhed, som vi finder i verden i dag ved Jesu Kristi navn, bliver fordømt af den hellige bibel.

Vi må huske på den første trosartikel, som er den største erklæring om sandhed siden Kristi, vor Frelser's tid. Vi må huske på den højeste prøve på religionen, som er åbenbaring. Ingen religion kan være overbevisende, medmindre den hviler på åbenbaringens principper.

Alle sandfærdige mennesker vidner om Gud, men den fuldkomne overbringer af åbenbaringer må være intet mindre end en udvalgt person. Dette er den kristne opfattelse, og dog vidner alle sandfærdige mennesker om

Gud, og jo ædlere mennesket er, desto sandere er åbenbaringen. Må vi hver dag og hver aften læse flittigere og grundigere i Biblen, Mormons bog, Pagtens bog og Den kostelige perle. De er ikke kun for nogle få af os.

Disse bøgers emne udgør sandheden, som er nødvendig for de halvfjerds på grund af deres kald, som stammer fra gammel tid. Derfor, som profeten Joseph skrev til os: »Søger derfor omhyggeligt og lær hinanden visdomsord. Søg i de bedste bøger efter visdomsord. Søg kundskab, både ved at studere og også ved tro.« Og dersom vi gør dette, så vil lykken præge vort liv. Vi vil fortsætte at gå fremad og leve og vise større hengivenhed overfor arbejdet.

Til vore læsere:

Da artiklen »Jeg ønsker at vide« desværre har måttet udgå, da artiklen, som vi oversatte den fra i »The Church News«, er ophørt at udkomme, vil vi i stedet nu begynde en ny artikel, som omhandler 10 forskellige kirkesamfunds svar på forskellige religiøse spørgsmål. Hvert nummer vil behandlet eet bestemt spørgsmål, og vi vil da få at se, hvor afvigende opfattelser de forskellige kirkesamfund har af hovedpunkterne indenfor religionen, og hvor kostelig en perle vi ejer i det sande evangelium. Artiklen er oversat fra »United States Goverment Census of Religious Bodies« og adskillige kirkers årlige rapporter.

Hvad er Gud?

Svarene:

Adventister:

»Et personligt, usynligt, åndeligt væsen, almægtigt, alvidende, allestedsnærværende.«

Baptister:

»Gud er en uendelig, evig ånd, ophavet og opretthol-

deren af alle ting. Er uden legemsform og er den samme fuldkomne ånd fra begyndelsen af.«

Jesu Kristi kirke af sidste-dages hellige:

»Gud den evige fader er en personlighed, ophøjet til den højeste grad. Bestående af et håndgribeligt, udødeligt legeme, i hvis billede vi er. Hans magt eller indflydelse er allestedsnærværende, derfor er han alvidende og almægtig.«

Den græsk-katolske kirke:

»Gud er en åndelig, personlig substans og er som en uendelig ånd allestedsnærværende på een gang. Den samme uforanderlige substans fra begyndelsen af.«

Englands kirke:

»Gud er en personlig ånd, uendelig, oversanselig og ophøjet. Uden form, legeme, legemsdele eller egenskaber, sådan at hans guddommelighed ikke kan gå til grunde.«

Lutheraner:

»Gud er en ånd, som er en absolut personlighed, evig, ulegemlig, uden legemsdele, af ufattelig form, af uendelig kraft, allestedsnærværende, almægtig og alvidende.«

Methodister:

»Gud er en personlig ånd, uden legeme eller legemsdele. Og i denne guddomsenhed er der tre personer af een substans, magt og evighed: Faderen, Sønnen og Den helligånd.«

Presbyterianer:

Gud er en ånd. Intet som helst såsom »form« eller »skikkelse« hos Gud. Mennesket er Gud's skabelse lig, dog kun i en moralsk og åndelig forstand.«

Den romersk-katolske kirke:

»Gud er en ånd, som gennemtrænger hele universet. Ingen bestemt form eller grænse. Samme uforanderlige substans fra begyndelsen af. Ulegemlig ånd.«

Unitarer:

»En ånd, ikke ophøjet men fremragende. Ingen stilhed eller materialitet. Traditionsmæssigt set ikke tre-

enighed. Opfattelsen nu varièrer fra tro på Gud's fadderskab til agnostisk humanisme, med vægt på menneskelige værdier.«

Nyheder fra Zion!

Den 7. april viedes i Logan templet Amdiane Christiansen til Søren M. Rasmussen.

Den 5. maj viedes i Manti templet Amy Olsen til Severin Jensen.

Vi ønsker de nygifte hjertelig til lykke, og må Herren velsigne deres fremtid!

Den 19. maj fik Ellen og Frithjof Clausen en søn, som er blevet velsignet og har fået navnet William. Til lykke med lille William og må han altid vandre ad Herrens veje!

Kredslærernes budskab:

Tro.

Hvad er tro? Tro er tillid, og ikke blot tillid til det halve, for så er det ingen tro, men derimod tvivl. Derfor har de mennesker, som siger, at de tror på en hel del af det, som står i biblen, men altså ikke det hele, ingen tro, fordi de hele tiden inde i dem selv finder tvivl om noget af det, de synes at tro på. Det er derfor et stort ansvar, man tager på sig, når man siger, at man tror på Gud, for i det øjeblik siger man samtidig, at man tror på a l t, som kommer fra Gud, da man ikke kan tro på halvdelen af et menneskes ord og gerninger, i så fald vil man aldrig have tillid til det menneske. Vi må altsaa tro på a l t, som kommer fra Gud for at have en tro. Men når vi har den fulde og faste tillid, som troen er, på Gud, så må vi også handle efter de bud og befalinger, som kommer fra Gud, da vi ellers vil arbejde på at nedbryde vor egen tro. Hvad fører efterlevelsen af Gud's bud og befalinger til? Det

fører til en bestyrket tro på sandheden i evangeliet og ligeledes til det, som Jesus siger i Math. 7: 21: »Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal indgå i himmeriges rige, men de, som gør min Faders vilje, som er i himlene!« Dette er en forjættelse til os, at dersom vi gør vor Faders vilje, skal vi komme i Hans nærhed engang, det vil sige, at vi bliver lovet en frelse. Den frelse er blevet lovet os ved Jesu Kristus, idet der i Heb. 5: 9. siges, at »Han blev ophav til evig frelse for alle dem, som lyde ham,« ja, netop alle dem, som l y d e Ham og gør Hans vilje!

I Biblen og kirkens standardværker kan vi finde i overflod af eksempler på, hvad troens magt kan udrette. Vi ser gang på gang, hvordan Jesus gjorde blinde seende, spedalske rensede for deres sygdom og værkbrudne fik deres førlighed, ja, vi ser endog, at Jesus opvækkede døde til livet igen, og ved enhver sådan gerning udtalte Jesus altid, at det var på grund af t r o e n, han kunne hjælpe vedkommende. Han kunne sige sådan som: »Det ske eder efter eders tro«, »Din tro er stor, dig ske, som du vil«, eller »Din tro har frelst dig«.

Det var på grund af Enos' tro, at han fik sine synder forladte og blev velsignet; vi læser, at Herren sagde til Enos: »Formedelst din tro på Kristus, hvem du aldrig før har hørt, ej heller set. Og mange år ville hengå, førend han åbenbarer sig i kødet; derfor gå bort, din tro har frelst dig.« Af dette ser vi et andet bevis på, hvad tro er, idet der udtrykkelig står, at Enos hverken havde hørt eller set Kristus, men alligevel troede han på Ham. »Tro er en fortrøstning til det, som håbes, en overbevisning om ting, som ikke ses.« (Hebr. 11: 1).

Ja, men alt dette er jo sket for mange, mange år siden, og kommer det egentlig nutidens mennesker ved? Ja, det gør det, idet vi tror på Biblens ord som Gud's ord, og i Biblen står der, at »Gud er den samme i går, i dag og til evig tid«!

Hver dag ser vi, hvorledes vi bliver hjulpet i åndelige såvel som timelige ting ved hjælp af troen på Herren og

en deraf følgende lydighed overfor Hans bud. I det rent praktiske liv ved vi, at vi ikke kan udføre noget til bunds, dersom vi ikke har tro på, at det, vi gør, er det rigtige. Gerninger uden tro, er døde gerninger, såvel som tro uden gerninger, er en død tro!

Vi må vise vor tro ved vore gerninger!

Inger P.

Forårskonferencerne 1949

(fortsat)

Odense — den 23., 24. og 25. april.

Vor forårskonference begyndte tidlig lørdag morgen med en dåbshandling på stranden ved Kerteminde, hvor hr. og fru Svend Svendsen blev døbt. Det var gråvejr, men solen skinnede igennem skyerne under selve dåbshandlingen.

Til konferencen havde vi lejet en smuk sal. Det første møde var koncerten, og godt 160 lykkelige mennesker gik derfra efter at have hørt et godt udført program bestående af duetter, soloer, fløjtesoloer og flere stykker af koret, som var under ledelse af ældste R. H. Christensen. Det var også en fornøjelse at høre nogle ord fra missionspræsident Alma L. Petersen, som gav os, tilhørerne, trøst og opmuntring.

I præstedømmets møde søndag formiddag blev nogle brødre forfremmet til præstedømmet, og hr. og fru Svendsen fik håndspålæggelse, hvorefter de alle bar deres vidnesbyrd. De besøgende missionærer gjorde bemærkninger og fremlagde deres vidnesbyrd. Derefter hørte vi råd fra præsident Petersen.

Søndagsskolens seniorklasse udførte et interessant og belærende program, som berørte Kristi oprindelige kirke, frafaldet og derefter genoprettelsen af Jesu Kristi kirke i vore dage ved direkte åbenbaring, til hvilket Joseph Smith blev oprejst af Gud. Derefter hørte vi fra søster Eliza Petersen, omrejsende missionær Dale R. Hawkins og søndagsskolens forstander, missionær Leo E. Bendixen.

I nadver- og instruktionsmødet blev Den kvindelige hjælpeforenings bestyrelse afløst med tak for dens gode arbejde, og den nye bestyrelse blev indsat. Efter at have hørt fra de afløste og de nyindsatte, hørte vi fra præsident Alma L. Petersen og søster Eliza Petersen samt nogle af missionærerne og hr. Marius Mogensen fra Kolding.

Vi finder et mærværdigt tilfælde med profeten Elias, som spåede Achab, at det ikke skulde regne i et tidsrum af tre år og derover, hvilket skete ifølge hans ord. Der var også et mærkværdigt tilfælde med Hasael den Syrer, som kom til Elisa for at adspørge Herren angående sin herre, kongen af Assyrien, der var syg. Profeten betragtede ham alvorligt og brast i gråd. Hasael spurgte ham, sigende: »Hvorfor græder du?« Og han svarede og sagde: »Herren har ladet mig se, at du skal blive konge over Syrien.« Og derefter udfoldede han for ham de grusomheder, han sidenefter ville udøve mod Israel, hvilke er altfor gruelige at nævne her, og de ville derfor kun forårsage bedrøvelse. Men Hasael, som blev forbavset over at høre dette blive forudsagt om sig selv, blev fyldt med rædsel og råbte med bestyrtelse: »Men er din tjener sådan en hund, at han skulle gøre denne store ting?« Dog er det forbavsende at måtte fortælle, at alt virkelig siden blev opfyldt på det bogstaveligste. (2. Kong. 8: 13).

I 2. Krøn. 21. kap. står skrevet, at der kom en skrivelse fra profeten Elias til kong Joram, hvilken, efter at have omtalt den store ugudelighed, hvori denne havde gjort sig skyldig ved at vende sig til afguderi, samt også ved at myrde sine brødre af sin faders hus, der var bedre end ham, fortsætter således: »Se, så skal Herren slå dig med stor plage på dit folk og på dine børn og på dine hustruer og på alt dit gods. Og du skal plages med mange sygdomme, med dine indvoldes sygdom, indtil dine indvolde formedelst sygdom går ud fra dag til dag.« I det samme kapitel er der skrevet, at Filisterne og Araberne kom op imod ham og bortførte hans hustruer, børn og gods; og efter alt dette slog Herren ham med en ulægelig sygdom i hans indvolde, »og hans indvolde faldt ud på grund af hans sygdom«, og han døde en smertelig død.

I Josva 6. kap. 26. vers er der en forunderlig forudsigelse angående Jericho: »Forbandet være den mand for Herrens ansigt, som opstår at bygge denne stad (Jericho): når han lægger dens grundvold, koster det ham hans første-

fødte, og når han sætter dens porte, koster det ham hans yngste søn.«

Efter denne forbandelse lå staden Jericho øde i århundreder, thi ingen dristede sig til at opbygge den under tabet af sin førstefødte og yngste søn, til efter lang tids forløb, i hvilken mange dommere og konger havde regeret, da Betheliten Hiel, som levede i kong Achabs dage, formodentlig tænkte, at Herren havde glemt den ved Josva udtalte forbandelse og vovede at opbygge staden; men ikke så snart havde han lagt grundvolden dertil, før Abiram, hans førstefødte, døde, og da han vedblev i sit hjertes hårdhed og satte portene i hængslerne, døde hans yngste søn Segub efter Herrens ord. (1. Kong. 16: 34).

Vi kunne fylde et helt bind med eksempler af lignende art, som er optegnede i den historiske del af den hellige skrift; men vi vil lade dette være nok og gå frem til en grundigere undersøgelse af de jødiske profeters skrifter. Vi vil betragte profetiernes opfyldelse på Jerusalem, Tyrus, Babylon, Ægypten og adskillige andre nationer.

Babylon, den allerældste og navnkundigste stad i verden, havde en smuk beliggenhed på bredderne af en majestætisk flod, der gennemskar Sinears sletter, hvor Babelstårnet engang stod. Staden var anlagt i en firkant og omgivet med en mur, som var henved 300 fod høj og mere end 13 danske mil i omkreds, den havde 100 kobberporte med jernbomme for, 25 på hver side, ligefor gaderne, som løb gennem staden i en længde af over 3 mil, hvorved hele staden inddeltes i kvadrater af lige størrelse. I disse kvadrater var der skønne haver, smykkede med træer og spadseregange tilligemed blomster i alle farver, og husene var alle bygget med facaden mod gaden. Midt i denne store stad tronede kong Nebukadnezar i kongelig pragt og herlighed og førte sit scepter over alle verdens riger. Da behagede det Gud i en drøm at borttage det mørke dække, som skjulte fremtiden, og lade ham se verdens historie i et syn, ja indtil de tider, da alle ting skulle fuldbyrdes. Og dette var synet i hans drøm:

Han så et stort billede stå foran sig, dets hoved var af fint guld, dets bryst og arme af sølv, dets bug og lænder af kobber, dets ben af jern, dets fødder og tæer var dels af jern og dels af ler. Og han så, at en sten blev afhugget af bjerget, hvilket ikke skete med hænder, og den slog billedet på fødderne, der var af jern og ler, og knuste dem. Da blev jernet, leret, kobberet, sølvet og guldet knust tilsammen og blev som avner på et tærskegulv om sommeren, og vinden tog dem, og deres sted blev ikke fundet; men den sten, som slog til billedet, blev til et stort bjerg og opfyldte hele jorden. (Dan. 2: 31—45).

Da Daniel blev bragt frem for kongen for at fortælle drømmen og udtydningen derpå, udbrød han: »Der er en Gud i himmelen, som åbenbarer hemmelige ting, og han har kundgjort kong Nebukadnezar, hvad som skal ske i de sidste dage.« Og efter han havde fortalt drømmen, vedblev han således: »Du, o konge, er en konge over alle konger; thi Gud af himmelen har givet dig riget, magten, styrken og æren. Og hvor som helst mennesker bo, dyrene på marken og fuglene under himmelen har han givet i din hånd og ladet dig herske over alle disse; du er selv det guldhoved. Og efter dig skal opkomme et andet rige, ringere end dit; og et tredie rige skal være et andet af kobber, som skal herske over jorden. Og det fjerde rige skal være stærkt som jernet, eftersom jernet knuser og svække alting; ja, som jernet, der sønderslår alle disse ting, skal det og knuse og sønderslå. Men at du så fødderne og tæerne, en del af pottemagerler og en del af jern, er, at det skal blive et delt rige, og der skal være noget af jernets styrke deri, efterdi du så, at jernet var blandet med lerets dynd. Og at tæerne på fødderne var en del af jern og en del af ler, er, at de skal være tildels et stærkt rige og tildels skal det være skrøbeligt. Og at du så jernet blandet med lerets dynd, er, at de skulle vel blande sig formedelst menneskers sæd, men dog ikke hænge ved, det ene ved det andet, ligesom jernet ikke kan blandes med leret. Men i de samme kongers dage vil himmelens Gud oprejse et rige, som ikke skal fordærves evindelig, og det rige skal ikke

overlades til et andet folk; det skal knuse og gøre ende på alle disse riger; men det, det skal bestå evindelig. Og efterdi du så, at der blev afhuggen af bjerget en sten, som ikke skete med hænder, og knuste jernet, kobberet, leret, sølvet og guldet, så har den store Gud ladet kongen vide, hvad der skal ske efter dette. Og denne drøm er fast, og udtydningen derpå er vis.«

Idet vi betragter denne ting, ser vi i en række, først: Babylons rige under Nebukadnezar dernæst: Medernes og Persernes rige, hvilket tog Babylon fra Beltsazar og regerede over al jorden; for det tredie: Grækernes rige under Alexander den Store, som besejrede hele den dengang bekendte verden og opslog sin residens i Babylon; for det fjerde: Romernes kejserdømme, hvilket ligeledes undertvang alle lande, og for det femte: dets deling i det østlige og vestlige kejserdømme og tilsidst dets endelige sønderlemmelse i forskellige mindre riger, der udgør det nuværende Europa, fremstillet ved fødder og tæer dels af jern og dels af ler. Og tilsidst ser vi et aldeles nyt rige stiftes af himmelens Gud i de sidste dage, eller medens disse konger regerer, som lignes ved fødderne og tæerne. Dette sidste rige skulle aldrig skifte herrer, således som de andre riger, der havde været før det. Det skulle aldrig blive overladt til noget andet folk. Det skulle fordærve eller sønderbryde alle disse riger og selv bestå evindelig. Mange antager, at der med det sidstnævnte rige menes Gud's rige, som blev oprettet i Kristi eller hans apostles dage; men større fejltagelse kunne næppe gøres; thi Gud's rige, der oprettedes i Kristi eller hans apostles dage, sønderbrød ikke nogle af verdens riger. Det blev selv bekriget og overvundet efter den forudsigelse, som findes i Daniels profeti (7: 21.): »Jeg havde set, at samme var sådant et horn, som førte strid imod de hellige og fik overhånd over dem; og i det 22. vers: »indtil den gamle af dage kom, og dommen blev given de hellige af de høje himle; og tiden kom, at de hellige besad riget«; også i det 27. vers: »Men riget og magten og rigernes storhed, som er under al himmelen, er given til det folk, som er de hellige af de høje himle; hans

Distriktspræsident, missionær Merlin G. Meyers var den første taler i gudstjenesten søndag aften. Han talte kraftige og belærende ord. Vi fik ligeledes nogle gode ord fra andre, som præsidenten kaldte på, og nod musiknumre som afveksling. Præsident Petersen var aftenens sidste taler, og det var en fornojelse at hore om de rige erfaringer, som blev fortalte til vor opbyggelse og belæring, og at høre hans vidnesbyrd om dette værks sandhed.

Mandag aften viste Den kvindelige hjælpeforening resultatet af dens medlemmers flid og dygtighed. Søster Knudsen ledede bazaren og fortalte lidt om arbejdet. Derefter fulgte nogle bemærkninger fra soster Eliza Petersen. Præsident Petersen var den sidste taler, og han bar et vidnesbyrd, som ikke kunne misforstås, og det rorte de tilstedeværendes hjerter, og det vil huskes længe. Så solgtes de mange forskellige ting, som var blevet lavet, og som indbragte kr. 570. Der blev solgt varme pølser, is og sodavand. Der var ca. 115 tilstede.

København — den 30. april, 1. og 2. maj.

Konferencen indledtes med korets koncert lørdag aften klokken 19,30. Koret var under ledelse af missionær Robert D. Castleton fra Esbjerg, og det havde det samme program, som koret i Esbjerg benyttede til dets koncert under konferencen dér. Det blev en vellykket koncert med ca. 435 tilstede.

Præstedømmets møde blev afholdt sondag morgen, inden søndagsskolen begyndte sit møde. Såvel missionspræsident Alma L. Petersen som de lokale brodre og missionærer talte og aflagde deres vidnesbyrd. Ialt var der 98 tilstede ved dette møde.

Søndagsskolen begyndte sit møde klokken 10 med sang af missionærerne. Efter bøn og endnu en sang, blev tiden overgivet til missionspræsidenten, som kaldte en broder, som var kommet til stede fra Århus, frem til at aflægge sit vidnesbyrd. Tillige blev en 84-årig søster kaldt frem til at aflægge sit vidnesbyrd, og hun udtalte, at hun aldrig havde fundet et andet sted, hvor hun folte så godt, som hun gjorde i vor kirke. Dernæst overgav præsidenten tiden til missionærerne, og ialt fik 26 missionærer lejlighed til at aflægge deres vidnesbyrd. Det var vidunderligt at høre disse unge mennesker stå frem og vidne om storheden og sandheden i Kristi evangelium. Tilstede: 301.

Efter mødet i søndagsskolen fulgte et dåbsmøde, og efter

bøn og sang af forsamlingen talte grensforstander Madsen og missionspræsident Alma L. Petersen om dåbens store betydning, hvorefter 14 personer fra København og Københavns distrikt blev døbt. Efter dåben gik deltagerne i dette møde til kirkens store sal, hvor der derefter blev afholdt nadver- og vidnesbyrdmøde. De 14 nydøbte fik håndspålæggelse og aflagde derefter deres vidnesbyrd, ligeledes skal fremhæves et gribende vidnesbyrd af str. Nielsen fra Flakkebjerg. Der var 168 tilstede.

Konferencens store møde begyndte søndag aften klokken 19, hvor der var 314 tilstede. Det var et møde, hvor der var en dejlig ånd tilstede. Der hørtes bl. a. fra grensforstander Madsen, distriktspræsident Arendtsen, str. Eliza Petersen og missionspræsident Alma L. Petersen, og koret sang nogle af dets sange fra koncerten.

Konferencen sluttede med Kvindelig hjælpeforenings bazar om mandagen, hvor der var 125 tilstede.

Denne konference i København blev besøgt af 1421 mennesker, som vistnok er rekord i den danske mission.

Fra Missionsmarken

Grensfest i København.

Fredag den 22. april var der klokken 19,30 samlet ca. 450 mennesker i den store sal i vor kirke, og festen tog sin begyndelse. Der indledtes med et musikprogram, hvor en række fine solister optrådte, derefter gik halvdelen af publikum til den lille sal, hvor Kvindelig hjælpeforening stod parat med ris-alamande i den smukt pyntede sal. Da dette var fortæret, blev en udstilling om kirken og kirkens velfærdsplan beset, denne var arrangeret af missionærerne i København's gren. Imedens havde den anden halvdel af publikumet, som var blevet i den store sal, set to pragtfulde film fra Amerika, og det var nu deres tur til at nyde risen og udstillingen, medens den første halvdel skulle se filmene i den store sal. Festen blev afholdt til fordel for kirkens vedligeholdelsesfond, og alle søskende og venner, som deltog. var enige om, at det hele havde været en stor oplevelse. Der blev ca. 900 kr. i overskud fra festen, og kirken i København har nu fået begyndelseskapitalen til en tiltrængt hovedreparation. E. A.

Nyt fra Fredericia.

Torsdag aften den 31. marts præsenterede missionærer og venner en koncert i gymnasiets aula i Fredericia. Missionærkvartetten, sangkoret fra Esbjerg gren og venner havde hjulpet til for at gøre koncerten til den store succes, den blev for medlemmer og venner. Der var 240 tilstede, og vi ønsker her at sige tak til dem, som deltog i vor forårskoncert.

Lørdag den 2. april afholdt søndagsskolen i Fredericia udflugt. Det hele formede sig på bedste måde, og alle havde en fornøjelig eftermiddag sammen. Der var 46 med på turen.

Med den hensigt at vore venner skulle lære hinanden bedre at kende, afholdtes et risengrødsgilde torsdag den 7. april. Efter en morsom underholdning serveredes ris og Jello for de 57 tilstedeværende. Vi ville gerne her takke alle, som hjalp til at gøre vor fest til en succes. *Q. M. J.*

Lørdag den 30. april var medlemmer og venner i Fredericia gren på en udflugt. Selvom det havde været bygevejr om morgenen, samledes ca. 30 om eftermiddagen og deltog i den planlagte udflugt. Udflugten bestod af at spise og lege og igen spise og lege. Alle morede sig på denne udflugt, både unge og gamle, og havde en fornøjelig tid sammen. H. B. N.

Nyheder fra Ålborg.

Fredag den 18. marts afholdt det aronske præstedømme i Ålborg gren en stor middag for ca. 300 søskende og venner. Ved middagen blev der serveret gullasch og æblegrød, og et smukt program vekslede med sang, musik og oplæsning, og afsluttedes med forevisning af en amerikansk film. — Festen var arrangeret til fordel for restaurering af kirkebygningen.

I de sidste seks uger har der udfoldet sig et travlt liv med maling og tapetsering af de mange lokaler. Missionærer og lokale kræfter har udført et smukt og fortjenstfuldt arbejde.

I anledning af, at Kvindelig hjælpeforening havde bestået i 107 år, afholdtes tirsdag den 29. marts en lille festlighed for deltagerne i Kvindelig hjælpeforenings klassearbejde. — Klokken 19½ samledes ca. 50 deltagere omkring smukt pyntede borde, som var dækket med lækkert bagværk af forskellig slags. Aftenen forløb på en for alle deltagere munter og fornøjelig måde. *Chr. Johansen.*

Kvindelig Hjælpeforening i Silkeborg.

Torsdag den 28. april afholdt Kvindelig hjælpeforening i Silkeborg gren bazar. Der indledtes med en alvorligere del

med taler, sang og musik. Derefter blev forskellige ting, som søstrene havde forarbejdet i vinterens løb, solgt. I aftenens løb var der underholdning, bl. a. artistoptræden og hvem-ved-hvad-konkurrence. Der solgtes forskellige slags desserter og varme pølser. Der indkom 365 kr. til foreningen, og festen var besøgt af 90 søskende og venner.

Agnes E. Pedersen.

Ungdomsforeningen i Horsens.

Onsdag den 25. maj afholdt ungdomsforeningen en forårsfest. Underholdningen var ret afvekslende med skuespil og musiknumre. Efter det egentlige programs afslutning blev der serveret pie og varm chokolade, og de 75 tilstedeværende syntes at være udmærket tilfreds med aftenens forløb.

Torsdag den 26. maj foretog ungdomsforeningen en udflugt til Vrads Sande, ca. 40 km fra Horsens. Turen blev foretaget pr. tog, og den ærværdige privatbane næsten skælvede under det liv og humør, som ca. 25 unge mennesker udfoldede ved sang og latter. Men da bestemmelsesstedet var nået, druknede latteren og sangen i de tavse, smukke lyngbakker. Efter en herlig eftermiddag gik turen atter hjemad, og det var 25 trætte unge, som efter hjemkomsten blev trakteret med pie i kirken.

Disse to dage har været en dejlig oplevelse, et bevis på, at ungdommen er vågen og gerne vil og kan arbejde for Herrens sag.

W. S. R.

Frederikshavn.

Lørdag den 21. maj var Ålborg gren's sangkor i Frederikshavn for at synge ved den nystartede Kvindelig hjælpeforening's bazar. Det blev en herlig tur; søskende i Frederikshavn gav koret en god modtagelse og var meget taknemmelig for den hjælp, koret ydede. Fra Korets side beundrede vi det store arbejde, søskende i Frederikshavn havde udført, for at bazaren skulle blive vellykket, hvilket den også blev. Det var en tur, vi sent vil glemme.

Hilmar Lassen.

Udflugt i Odense gren's ungdomsforening.

Torsdag den 26. maj samledes ca. 40 af vore unge medlemmer og venner af kirken til bøn og sang i vor kirke, inden vi tog afsted på vor udflugt, som blev foretaget pr. cykle. Det blev en festlig udflugt med både »skattejagt« og mange andre lege. Alle morede sig fortræffeligt, og man var enige om at gøre denne tur om en anden gang.

Leona Hansen.

Dåb:

KØBENHAVN: Den 1. maj blev følgende døbte: Birthe Kate Marie Gwinner blev døbt af missionær George W. Felsch, håndsp. af missionær Rulon N. Jørgensen. Lilly Johanne Hansen blev døbt af missionær Rulon N. Jørgensen, håndsp. af missionær Joseph L. Taylor. Ella Karen Ingeborg Sparvath Andersen Jørgensen blev døbt af missionær Willard Christensen, håndsp. af missionær Richard C. Jensen. Ernst Ivar Binau blev døbt af missionær Blaine D. Bendixsen, håndsp. af missionspræsident Alma L. Petersen. Walther Collingford Hansen, Næstved, blev døbt af missionær Richard LeRoy Parker, håndsp. af samme. Annie Sonja Meyer Hansen, Næstved, blev døbt af missionær Richard LeRoy Parker, håndsp. af samme. Dernæst blev følgende fra Slagelse døbt: Karen Ingrid Sjøstrøm Andersen døbt af missionær Erastus M. Andersen, håndsp. af missionær Andreas J. Johansen. Robert Andersen blev døbt af missionær Erastus M. Andersen, håndsp. af samme. Grethe Henriette Petersen Larsen blev døbt af missionær Lars M. Bishop, håndsp. af samme. Svend Aage Marius Larsen blev døbt af missionær Lars M. Bishop, håndsp. af missionær Erastus M. Andersen. Erna Margrethe Larsen Petersen blev døbt af missionær Robert D. Castleton, håndsp. af missionær Hartley B. Lundgren. Kjeld Egon Petersen blev døbt af missionær Hartley B. Lundgren, håndsp. af missionær Robert D. Castleton. Else Christensen Jørgensen blev døbt af missionær Rulon T. Burton, håndsp. af samme.

ÅLBORG: Den 8. maj blev følgende døbt: Kristine Jensine Bruun Iversen blev døbt af missionær Richard Nielsen, håndsp. af missionær John D. Wall. Lissi Andersen Due blev døbt af missionær Richard N. Petersen, håndsp. af Anders Emil Sandberg. Sonja Merete Dietz, Brønderslev, blev døbt af missionær John D. Christiansen, håndsp. af Jens Chr. Dietz.

ÅRHUS: Den 2. april blev Grethe Hyllested Jensen, Randers, døbt af missionær William S. Newbold, håndsp. af missionær Dale R. Hawkins. Den 25. maj blev Rudolf Johannes Cardèl Kjær døbt af missionær Jay Norman Jeppsen, håndsp. af samme.

ESBJERG: Den 16. april blev Esther Jepsen Jensen døbt af missionær Vance Leavitt, håndsp. af missionær Glendon Moulton.

ODENSE: Den 23. april blev følgende døbt: Jytte Nyholm Svendsen blev døbt af missionær Lloyd E. Nielsen,

håndsp. den 24. april af missionær Robert H. Christensen. Svend Helge Peter Svendsen blev døbt af missionær Robert H. Christensen, håndsp. den 24. april af missionspræsident Alma L. Petersen. Den 16. maj blev følgende døbt: Lars Aage Kristian Bruun blev døbt af missionær Leo E. Bendixen, håndsp. af samme. Paul Jakobsen blev døbt af missionær Merlin G. Myers, håndsp. af samme.

Vi ønsker de nye søskende til lykke og velkommen i kirken!

Velsignelser:

ÅRHUS: Den 3. april blev Alex Julius Damgaard Andreasen og Karen Mikkelsen's lille son velsignet af missionær Kay Andersen og fik navnet Alex Damgaard Andreasen. Den 10. april blev Peter Marinus Gunge Nielsen og Mary Agnete Jacobsen's lille son velsignet af missionær Keith K. Crane og fik navnet Kenneth Hans Gunge Nielsen.

Ordinationer:

ÅLBORG: Den 17. april blev Svend Aage Ferrell Lund, Brønderslev, ordineret til lærer af missionær Donald King. Den 25. april blev folgende ordineret til diakon: Johan Christian Bukke blev ordineret af Chr. Bendtsen. Søren Christian Hansen blev ordineret af Chr. Nielsen. Samme dag blev følgende ordineret til lærer: Aage Villiam Gerlack blev ordineret af Charles A. Madsen. Hilmar Frode Lassen blev ordineret af Chr. Nielsen.

RANDERS: Den 8. maj blev Andree Villiam Nielsen ordineret til diakon af missionær Amber C. Davidsen. Samme dag blev folgende ordineret til lærer: Robert Arne Frode Lassen blev ordineret af missionær Keith O. Karren. Martin Erling Elkjær Pedersen blev ordineret af missionær Nick Petersen.

ODENSE: Den 24. april blev følgende ordineret til diakon: Svend Maibom Jensen blev ordineret af missionær Robert F. Merrill. Erik Richard Sthisen Thomsen blev ordineret af missionær Merlin G. Myers. Samme dag blev Jorgen Gunner Hansen ordineret til lærer af missionær William H. Tingey.

Emigrationer:

KØBENHAVN: Den 25. maj emigrerede br. Svend Åge K. T. Ibholm, str. Ester Petersen Ibholm og deres søn, br. Kjeld Thomas Ibholm til Salt Lake City.

ÅRHUS: Den 21. maj emigrerede følgende søskende til Magrath, Alberta, Canada: Svend Åge Svendsen, Anna E. Jørgensen Svendsen, Inger Svendsen og Annalise Svendsen.

ÅLBORG: Den 25. maj emigrerede Kurt Ejvind Larsen til Salt Lake City.

Fødselsdage:

Str. Martine Marie Rasmussen fejrede den 22. juni sin 80-årige fødselsdag. Str. Rasmussen, som har boet i København de sidste 14 år, men nu er flyttet til Silkeborg, har været medlem af kirken i 26 år. Hjertelig til lykke med fødselsdagen!

Missionærforflyttelser:

Den 7. maj blev følgende missionærer forflyttede: James H. Langford fra København til Haderslev. Odeen R. Andersen fra København til Haderslev. Philip F. Sorensen fra København til Randers. Donald L. Christensen fra København til Randers. Den 18. maj blev missionær Blaine D. Bendixsen forflyttet fra København til Slagelse. Den 24. maj blev missionær Benjamin Andersen forflyttet fra Løgstør til Brønderslev. Samme dag blev missionær Donald V. King forflyttet fra Brønderslev til Løgstør. Den 30. maj blev missionær Arthur J. Harris forflyttet fra Århus til Næstved. Samme dag blev missionær Richard L. Parker forflyttet fra Næstved til Århus.

Missionærankomster:

Den 21. maj ankom følgende missionærer: Rex Verl H. Smith, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i København. Dan Reed Olsen, Hyrum, Utah, beskikket til at arbejde i Silkeborg. Cecil W. Hopkins, Soda Springs, Idaho, beskikket til at arbejde i Rønne, Bornholm. Clifford Earl May, Parker, Idaho, beskikket til at arbejde i København. Den 29. maj ankom Richard A. Rasmussen og Eva Rasmussen, Murray, Utah, beskikket til at arbejde i Århus.

Missionærafløsninger:

Den 9. maj blev missionær Naomi B. Jensen hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Esbjerg. Den 11. maj blev missionær Richard D. Nielsen hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Ålborg. Samme dag blev missionær Grant Lee Hanson hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Silkeborg.

Den 15. maj blev missionær E. Blaine Sørensen hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Kolding. Samme dag blev missionær Rulon T. Burton hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Slagelse. Den 18. maj blev missionær Elvin M. Lunt hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Nykøbing Mors. Samme dag blev missionær Nick R. Petersen hæderligt afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Randers. Den 25. maj blev følgende missionærer hæderligt afløst fra deres mission: Joseph Grant Stevenson efter sidst at have arbejdet i Rønne, Bornholm. Willard H. Christensen efter sidst at have arbejdet i København. Reed R. Durtschi efter sidst at have arbejdet i Silkeborg. Joseph F. Barton efter sidst at have arbejdet i Kobenhavn.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet - København